УДК 34
З-12

Рекомендовано до друку Вченою радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет» (протокол від 27.07.2026 № 13).

З-12 Забезпечення правопорядку та протидії злочинності в Україні та у світі: проблеми та шляхи їх вирішення : матер. VI Міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпро, 05 черв. 2026 р.). Дніпро : ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», 2026. 242 с.

Збірник конференції містить матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції «Забезпечення правопорядку та протидії злочинності в Україні та у світі: проблеми та шляхи їх вирішення» (05.06.2026), у роботі якої взяли участь представники закладів вищої освіти, наукових установ, правоохоронних органів, недержавних установ України та іноземних держав.

Матеріали науково-практичної конференції надруковані в авторській редакції.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

докт. юрид. наук, проф. **Олег КИРИЧЕНКО** (*голова);* канд. юрид. наук, доц. **Олександр ХРИСТОВ** (*заст. голови);* канд. юрид. наук, доц. **Тетяна АЛФЬОРОВА**; докт. юрид. наук, доц. **Вадим ДАВИДЮК**; канд. юрид. наук **Сергій ДУБОВ**; докт. юрид. наук, проф**. Євген ЛЕГЕЗА**; канд. юрид. наук, доц. **Тетяна ЛЕЖНЄВА**; докт. юрид. наук, проф. **Вадим НЕГОДЧЕНКО**; канд. юрид наук, доц. **Станіслав ЧЕРНОП'ЯТОВ**; **Андрій МІРОШНИК** *(секретар).*

ISBN 978-617-8981-32-7

© ВНПЗ ДГУ, 2026
© Автори, 2026

Біла А.В., Соколов С.А.
ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АДВОКАТУРИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВОВОГО ПРОСТОРУ: ОСВІТНІ СТАНДАРТИ, ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА ТА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРАВА ЄС…….. 235

Іванішко Д.Р., Біла А.В.
АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ: ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЕТИЧНІ СТАНДАРТИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА В СУЧАСНИХ УМОВАХ……. 238

Ludmyla Prisniakova
MATHEMATICAL MODELING OF THE MEDIATION PROCESS……. 240

4. Бондаренко О. та інші народні депутати України. Пояснювальна записка до проєкту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112. Апарат Верховної Ради України. 4 с. URL: https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/pubFilezip/1411875 (дата звернення: 19.04.2026).

5. Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112 : Закон України від 07.09.2022 № 2581-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2581-20#Text (дата звернення: 19.04.2026).

6. Леонід Тимченко: Ефективність і швидкість – основа роботи Служби 112 в Одесі. *Урядовий портал*. 30.03.2026. URL: https://www.kmu.gov.ua/news/leonid-tymchenko-efektyvnist-i-shvydkist-osnova-roboty-sluzhby-112-v-odesi (дата звернення: 22.04.2026).

7. Жестова мова та геолокація: у застосунку 112 Ukraine з'явилися нові функції. *Укрінформ*. 13.03.2026. URL: https://www.ukrinform.ua/rubric-society/4100796-zestova-mova-ta-geolokacia-u-zastosunku-112-ukraine-zavilisa-novi-funkcii.html (дата звернення: 24.04.2026).

8. Telefon alarmowy 112 – system wymaga poprawek. *Najwyższa Izba Kontroli*. 05.06.2025. URL: https://www.nik.gov.pl/aktualnosci/telefon-alarmowy-112.html (дата звернення: 22.04.2026).

9. Yoon Min-sik. Just tap the screen: Police discreetly rescue callers reporting dating violence. *The Korea Herald*. 30.04.2025. URL: https://www.koreaherald.com/article/10477584 (дата звернення: 18.04.2026).

10. Dr. Steve King, Shay Major, Marlis McCollum. Drone as First Responder programs: a new paradigm in policing. MITRE, 2023. URL: https://www.mitre.org/sites/default/files/2023-08/PR-23-2677-DFR-Drone-First-Responder-Programs.pdf (дата звернення: 20.04.2026).

Біла Альона Валеріївна
старший викладач кафедри права
Дніпровського гуманітарного університету
адвокат АБ «Альони Білої»
ORCID: 0000-0002-8271-8539
Соколов Сергій Андрійович
старший викладач кафедри права
Західнодонбаського інституту
ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»
ORCID: 0009-0009-8545-9606

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АДВОКАТУРИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВОВОГО ПРОСТОРУ: ОСВІТНІ СТАНДАРТИ, ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА ТА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРАВА ЄС

Набуття Україною статусу кандидата на членство в Європейському Союзі (далі - ЄС) актуалізувало системні трансформації національної правової системи, серед яких особливе місце посідає реформування інституту

адвокатури. Адвокатура як конституційно-правовий інститут, покликаний забезпечувати реалізацію права на професійну правничу допомогу, виступає ключовим елементом гарантування права на справедливий суд та ефективний захист прав і свобод людини. У цьому контексті її інтеграція до європейського правового простору є не лише інституційним завданням, а й складовою ширшого процесу гармонізації правової системи України з acquis communautaire.

Інтеграція української адвокатури до європейського правового простору є комплексним та багаторівневим процесом, що охоплює нормативну гармонізацію, трансформацію правової освіти, уніфікацію професійних стандартів та імплементацію європейських етичних принципів. У науковій літературі обґрунтовано, що ефективна інтеграція адвокатури передбачає не лише формальне запозичення правових норм, але й глибинну зміну професійної правосвідомості адвокатів, що забезпечує реальну відповідність європейським стандартам правничої професії [1, с. 15].

Одним із ключових напрямів інтеграційного процесу виступає модернізація освітніх стандартів підготовки правників. Традиційна модель юридичної освіти в Україні тривалий час характеризувалася домінуванням національно-правового підходу, що в умовах євроінтеграції є недостатнім для формування конкурентоспроможного правника. Сучасний адвокат повинен володіти комплексними знаннями права Європейського Союзу, практики Європейського суду з прав людини (далі - ЄСПЛ) та Суду ЄС, а також вміти застосовувати їх у національному правозастосуванні.

У цьому контексті особливого значення набуває запровадження компетентнісної моделі юридичної освіти, що передбачає не лише засвоєння нормативного матеріалу, але й формування практичних навичок правозастосування, юридичного аналізу та аргументації. Важливим компонентом є також розвиток іншомовної компетентності, зокрема володіння юридичною англійською мовою як мовою міжнародної правової комунікації. Окремо слід відзначити необхідність розвитку soft skills - навичок медіації, переговорів, правового консультування та публічної комунікації, які є невід’ємною складовою європейської моделі правничої професії.

Не менш важливим є впровадження системи безперервного професійного розвитку адвокатів (Continuing Legal Education), яка у державах-членах ЄС є обов’язковим елементом підтримання професійної кваліфікації. Така система має бути орієнтована на регулярне оновлення знань у сфері права ЄС, міжнародного приватного права, транскордонного судочинства та захисту прав людини.

Суттєвим компонентом європейської інтеграції адвокатури є уніфікація стандартів професійної етики. Українські Правила адвокатської етики в цілому корелюють із положеннями Кодексу поведінки європейських адвокатів, затвердженого Радою адвокатських асоціацій та правничих товариств Європи (CCBE), однак практична імплементація цих стандартів залишається неоднорідною. Зокрема, існують відмінності у підходах до

визначення конфлікту інтересів, меж адвокатської таємниці та допустимих форм адвокатського маркетингу.

Європейська модель адвокатської етики базується на принципах незалежності, доброчесності, лояльності до клієнта та поваги до суду. У цьому контексті особливого значення набуває принцип інституційної незалежності адвоката, який передбачає відсутність будь-якого зовнішнього впливу на здійснення професійної діяльності. Водночас в українських умовах реалізація цього принципу може ускладнюватися системними проблемами функціонування судової системи та інституційними дисбалансами.

Окрему увагу слід приділити питанням транскордонної адвокатської діяльності. Відповідно до стандартів ССВЕ, адвокат, який здійснює діяльність у міжнародному контексті, зобов'язаний дотримуватися як правил професійної етики держави походження, так і правил держави прийняття. Така модель «подвійної етичної відповідальності» вимагає високого рівня професійної підготовки, правової обізнаності та етичної гнучкості [2, с. 88].

Третім ключовим напрямом інтеграції є практичне застосування права Європейського Союзу та практики Європейського суду з прав людини. Визнання практики ЄСПЛ джерелом права в Україні стало важливим етапом європеїзації національної правової системи. Водночас аналіз судової та адвокатської практики свідчить про недостатній рівень системного застосування європейських правових стандартів.

У багатьох випадках посилання на практику ЄСПЛ має декларативний характер і не супроводжується належним правовим аналізом принципів, сформульованих у відповідних рішеннях. Натомість ефективне застосування європейського права передбачає використання методології Суду ЄС та ЄСПЛ, зокрема принципів пропорційності, правової визначеності та телеологічного тлумачення норм права.

З урахуванням перспектив подальшої європейської інтеграції України, особливого значення набуває також застосування положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, які в окремих випадках можуть мати пряму або квазі-пряму дію в національній правовій системі. Це вимагає від адвокатів не лише формального знання тексту міжнародних договорів, але й розуміння механізмів їх імплементації та судового застосування.

Як справедливо зазначається у науковій літературі, ефективність правничого захисту в умовах євроінтеграції безпосередньо залежить від здатності адвоката інтегрувати інструментарій європейського права у національну правозастосовну практику [3, с. 42].

Таким чином, інтеграція української адвокатури до європейського правового простору є складним, поетапним та багатовимірним процесом, який охоплює реформування освітніх стандартів, гармонізацію професійної етики та підвищення ефективності застосування права ЄС. Її успішна реалізація передбачає формування нового типу адвоката - висококваліфікованого, незалежного та професійно мобільного правника, здатного діяти в умовах єдиного європейського правового простору.

У підсумку, можна стверджувати, що лише комплексна модернізація адвокатури дозволить забезпечити її повноцінну інтеграцію до європейської правової системи та створити передумови для ефективного захисту прав людини відповідно до європейських стандартів верховенства права.

Список використаних джерел та літератури:

1. Вільчик Т. Б. Конституційно-правові засади реформування адвокатури України : монограф. Харків : Право, 2020. 424 с.

2. Хартія основоположних принципів європейської адвокатської професії та Кодекс поведінки європейських адвокатів : затверджені Радою адвокатських асоціацій та правничих товариств Європи (ССВЕ) 25.11.2006 р. (коментар ССВЕ від 2016 р.). Київ : ВКДКА, 2017. 112 с.

3. Дроздов О. М., Дроздова О. В. Практика ЄСПЛ як джерело права в кримінальному провадженні: окремі аспекти застосування адвокатом. *Часопис Національного університету «Острозька академія».* Серія «Право». 2019. № 1 (19). С. 38-45.

Іванішко Дмитро Русланович
здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету
Біла Альона Валеріївна
старший викладач кафедри права
Дніпровського гуманітарного університету
адвокат АБ «Альони Білої»
ORICD: 0000-0002-8271-8539

АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ: ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЕТИЧНІ СТАНДАРТИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Адвокатура в Україні є одним із ключових інститутів правової системи, покликаним забезпечувати реалізацію конституційного права особи на професійну правничу допомогу. Відповідно до ст. 59 Конституції України кожен має право на професійну правничу допомогу, а держава забезпечує функціонування інституту адвокатури як гарантії реалізації цього права [1]. У цьому контексті адвокатська таємниця виступає базовою гарантією незалежності адвокатської діяльності та необхідною умовою формування довірчих відносин між адвокатом і клієнтом.

Правове регулювання адвокатської таємниці в Україні здійснюється Конституцією України, Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Правилами адвокатської етики, а також нормами кримінального процесуального законодавства. Відповідно до ст. 22 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатською таємницею є будь-яка інформація, що стала відома адвокату, його помічнику, стажисту або іншим